

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **A. G.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č. j. CPR-46674-3/ČJ-2019-930310-V246, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2020, č. j. 53 A 4/2020 – 28, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“). Správní orgán prvního stupně žalobci uložil podle § 119 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), správní vyhoštění se stanovenou dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území států Evropské unie, v délce 5 let. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil u Městského soudu v Praze žalobou, kterou tento soud zamítl.

[2] V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) požádal o přiznání odkladného účinku. Žádost o odkladný účinek odůvodnil tím, že si na území Evropské unie vytvořil rodinné, sociální a kulturní zázemí, neboť žil více jak deset let mimo zemi původu, tj. Ukrajinu. V důsledku povinnosti opustit území členských států Evropské unie a zákazu pobytu v nich by se stěžovatel dostal do neřešitelné situace. Musel by žít v nejistotě ve své zemi původu, ke které již nemá bližší vztah a v níž nemá ani zázemí. Stejně tak by se jednalo o velice vážný zásah do soukromého a rodinného života celé rodiny stěžovatele. Podle stěžovatele nemůže přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným jiným osobám vzniknout jakákoliv újma a jeho přiznání by nepředstavovalo ani rozpor s veřejným zájmem.

[3] Stěžovatel dále odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2013, sp. zn.

11 A 185/2012 (podle citace části odůvodnění patrně myšleno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2011, č. j. 10 A 50/2011 – 39, pozn. Nejvyššího správního soudu).

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Přiznání odkladného účinku by totiž bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří respektují právní předpisy; žalobce se totiž na území České republiky opakovaně dopouštěl trestné činnosti.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy, tedy výjimku ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové mimořádné okolnosti konkrétně vylíčil a podrobně zdůvodnil, proč se domnívá, že jeho mimořádná situace vyžaduje odložení účinků pravomocného rozhodnutí (k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 – 32). Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má současně povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32).

[7] Nejvyšší správní soud si je vědom své dřívější judikatury, zejm. usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, na něž stěžovatel odkázal v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Rozhodovací praxi týkající se návrhů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v cizinecké nebo azylové agendě odůvodněných zejména možným dotčením procesních práv sjednotil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v nedávném usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 – 38. V citovaném usnesení uvedl, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepostačuje pouze v obecné rovině vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti nebo jeho právo být v kontaktu se svým zástupcem, pokud k tomuto tvrzení nepřistoupí další důvody či individuální okolnosti soudního řízení v dané věci.

[8] Nejvyšší správní soud nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné. Předně je třeba poukázat na to, že návrh stěžovatele obsahuje pouze zcela obecná tvrzení, která stěžovatel žádným způsobem nekonkretizoval ve vztahu ke kasační stížnosti a řízení o ní. Stěžovatel pouze uvedl, že po dobu více než deseti let žil mimo území Ukrajiny, přičemž si vytvořil rodinné, sociální a kulturní zázemí na území členských států Evropské unie, avšak blíže tyto vazby na Českou republiku, resp. členské státy Evropské unie, nepopsal. Velmi stručné a obecné prohlášení o možném zásahu do rodinného života a o vytvoření vazeb na území členských států Evropské unie, bez jakékoliv bližší konkretizace, nemůže samo o sobě obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti utrpěl nepoměrně větší újmu než jiné osoby, avšak toto tvrzení neprokázal.

[9] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil

(tj. tvrdil a osvědčil), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí krajského soudu vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74).

[10] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a zvážení kusých tvrzení stěžovatele dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku, pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Protože nebyla splněna již tato první podmínka pro přiznání odkladného účinku, soud se dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[12] Nejvyšší správní soud závěrem podotýká, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o věci samé (k tomu usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. listopadu 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu